

prvému soudu nové jednání a rozhodnutí. **D ů v o d y:** Procesní soud se domnívá, že urážlivé výroky proti žalobkyni nelze považovati za ublížení na cti, pro něž by bylo lze zakročiti proti pachateli podle trestního zákona. V tom je však na omylu. Výroky uvedené samy o sobě jsou velmi hrubé a urážlivé a jistě podle trestního zákona stíhatelné. Přistupuje k tomu ještě to, že byly proneseny proti matce po případě o ní vlastní dcerou. Nelze proto o tom pochybovati, že jsou hrubým nevděkem k ní. Je tedy odvolání daru žalované zcela oprávněno.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu nové rozhodnutí.

D ů v o d y:

Nelze považovati za hrubý nevděk ve smyslu § 948 obč. zák., jestliže obdarovaný v rozčilení, jsa dárce vyprovokován, pronese urážlivé výroky proti němu; jinak by dárce měl vždy možnost, když později lituje, že dar učinil, vyprovokováním obdarovaného dosíci odvolání daru, což by se přičilo duchu ustanovení § 948 obč. zák. Podstatný znak hrubého nevděku netvoří ani zlý úmysl; jde tu o pojem hrubého nevděku ve smyslu civilněprávním a záleží vždy na subjektivní stránce chování se obdarovaného (srovnej rozh. býv. nejv. soudu ve Vídni Gl. II. n. ř. 1127, 3900, Dr. Klang, Komentář k obč. zák. z r. 1934, str. 635, odst. 1 a 3 k § 948 obč. zák., Randa). Napadený rozsudek převzal některá zjištění soudu I. stolice stran pronesených urážek, avšak nehlédl k tomu, za jakých okolností byly proneseny a zda byly vyprovokovány, jak tvrdila žalovaná, a nezabýval se výtkami žalované uplatňovanými v odvolacím sdělení o věrohodnosti a rozhodnosti výpovědí svědeckých. Vše to stěžovatelka právem vytýká. Bylo proto napadené usnesení podle § 527 c. ř. s. zrušeno.

Čís. 15535.

Nežalovatelnost výtěžku získaného prodejem cenných papírů odevzdaných bance při provádění diferenčních obchodů.

(Rozh. ze dne 23. října 1936, Rv I 2730/34.)

Žalobkyně se domáhá výtěžku z prodeje korunové renty nominální hodnoty 32.800 Kč a opírá svůj nárok o to, že dala ony cenné papíry žalované jenom do zástavy a nikoli na zaplacení pohledávky vzniklé žalované proti žalobkyni z provádění diferenčních obchodů a že žalovaná nebyla oprávněna uspokojiti se prodejem oněch papírů, a to tím méně, že se žalobkyně proti jejich prodání ohrazovala. **N i ž š í s o u d y** žalobu zamítly, **o d v o l a c í s o u d** z těchto důvodů: Žalobkyně je názoru, že zástava nemohla býti realizována a výtěžku nemohlo býti použito na zaplacení debetního salda, ježto pohledávka vzešla z diferenčních obchodů. Nemůže se však odvolati na žádné ustanovení zákonné, kterým by mohla svoje stanovisko odůvodniti. Kdyby banka

efektivně ještě držela cenné papíry jako zástavu za pohledávku z diferečních obchodů a bylo žalováno na vydání této zástavy, pak žaloba mohla by míti úspěch, neboť co bylo dáno k upevnění obchodu neplatného, může býti žádáno zpět. Zde však banka použila, a to právem, svého práva ručení zástavu realizovati a z výtěžku se uspokojila, takže tím bylo plněno na obligaci naturální a nemůže býti to, co bylo plněno, žádáno zpět (§ 1432 obč. zák.). Nerozhoduje, že nejde o přímé placení, nýbrž o uspokojení naturální obligace prostřednictvím realizace zástavy dobrovolně dané.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Skutkovým a právním důvodem žalobního nároku bylo také to, že šlo o obchody diferenční. Odvolací soud správně vycházel z názoru, že diferenčním obchodem mezi stranami ujednaným byla založena naturální obligace, tedy závazek nezažalovatelný. Bylo-li však k uspokojení této naturální obligace plněno — ať se to stalo přímo nebo nepřímo jako v tomto případě zřízením ruční zástavy — a stal-li se její prodej ať podle čl. 311 obch. zák. nebo podle předpisu občanského práva (arg. z § 1371 obč. zák.), nemůže toto plnění býti požadováno zpět (§ 1432 obč. zák.). Dovolání neprávem buduje na tom, že prý cenné papíry měly býti jenom zástavou nebo že měly sloužiti jenom k zajištění, protože podle pravého stavu věci nemůže býti o tom pochybnosti, že papíry byly vlastně ve skutečnosti podle shodné vůle stran vkladem do hry, bez něhož by se ve hře nebylo pokračovalo. Co však bylo do hry vloženo, nemůže býti žádáno zpět podle § 1271 obč. z. o. v případě prohry. Žalobkyně nebyla by tedy směla právem požadovati ani vrácení oněch složených a prohraných papírů a nemůže se tedy domáhati ani výtěžku z jejich prodeje.

Čís. 15536.

Propustil-li zaměstnavatel, nemaje důležitého důvodu, předčasně zaměstnance a nedostal-li tento podporu v nezaměstnanosti, může se zaměstnanec domáhati na zaměstnavateli náhrady způsobené mu tím škody. Nesejde na tom, že zaměstnanec neupozornil odborovou organizaci na nesprávnost důvodu svého propuštění z práce.

(Rozh. ze dne 23. října 1936, Rv I 1231/36.)

Žalobkyně se domáhá na žalované firmě zaplacení zažalované částky jako náhrady škody proto, že ji žalovaná firma dne 21. prosince 1933 bezdůvodně propustila a v přihlášce o podporu v nezaměstnanosti (§ 4 vlád. nař. ze dne 29. srpna 1934 čís. 186 Sb. z. a n.) uvedla, že žalobkyně byla propuštěna podle § 82 živn. ř., což mělo za následek, že za-